

NABUJAĆ SIĘ (4) *vb pf*

Pierwsze a jasne.

się (2), sie (2).

praet 3 sg m nabujał się (1). ◇ con 3 sg n by się nabujało (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pf od „bujac” z formantem na- + się wyrażającym dosyt i długotrwałość (4) :

1. *Od znaczenia ‘używać życia’ (3) : Bo ácz to ieft rzecz wdzyęczna/ gdy rołkołzy ciáło/ Miewa tu po łwey myłłi/ by łie nábuiaáło. RejWiz 43v.*

Zwrot: »po woli się nabujac« (2): Wiere iak łię vidzy duły. By ieno do czafu czyáło Powoly łię nabuiało. RejKup D, r7v.

2. *Od znaczenia ‘unosić się w powietrzu’ (1) : Tu oni opuściwłzy tego to Iezufa Chriřtuřá człowieká z duchá ś. poczętego/ zmyłłili łobie iákiegoś inřzego przed Iezufem/ Chriřtufem potomkiem Dawidowym y Abráhámowym bes ciáá przed tym będącego/ chodzącego/ y z ludzmi mawiáiącego: ktoryby potym w ciéle też chodzić miał/ gdy łie wprzod bes ciáá nábuiał. CzechRozm 39.*

Formacje współrdzenne cf BUJAĆ.